

Vis trofast kærlighed

Ugens vers

**"For de retskafne bryder lys frem i mørket, han er nådig, barmhjer-
tig og retfærdig. Lykkelig den, der låner gavmildt ud og sørger for
sin ejendom på rette måde. Derfor, mine kære brødre, stå urokke-
ligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres
slid ikke er spildt i Herren" (Sl 112,4-5).**

Introduktion

Vi har set, at Bibelen er fyldt med glødende beskrivelser af Guds
bekymring for de fattige og undertrykte i tillæg til hans mange kald
til sit folk om at hjælpe dem. På trods af den store opmærksomhed,
som disse emner får, er dette bibelske påbud kun delvist blevet efter-
levet. Sådan vil det nok blive ved med at være indtil Jesu genkomst.

Indtil da vil det onde vare ved i mange forskellige former, drevet af
djævelen og hans engles mørke, åndelige indflydelse. Denne ond-
skab kommer ofte mest til syne i fattigdom, vold, undertrykkelse,
slaveri, udnyttelse, selviskhed og griskhed. I en sådan verden må
vores samfund, vores menigheder og vores familier holde stand imod
ondskaben, uanset hvor vanskeligt det til tider kan være. Som svar
på Guds kærlighed og bud må vi leve i lyset af Jesu tjeneste og offer
og få kraft og vejledning fra Helligånden til at være medfølende, kre-
ative og modige i vores indsats for at "handle retfærdigt, vise trofast
kærlighed og årvågent vandre med din Gud" (Mika 6,8).

Ugens tekster

- Matt 6,25-33
- Jak 1,5-8; 2,15-16
- Es 52,7
- 1 Joh 3,16-18
- Es 58,1-10

Guds riges prioritering

Det kommer tydeligt frem i Jesu lære og hos de nytestamentlige forfattere, at de, som vælger at leve som medlemmer af Guds rige, lever med et andet sæt værdinormer og prioriteringer, end verden gør.

Matt 6,25-33

Hvilken forsikring får vi i disse vers, og hvilken indflydelse bør det have på, hvordan vi prioriterer?

Jesu lærte, at livet er "mere end maden, og legemet mere end klæderne" (Matt 6,25). Disse ting er selvfølgelig vigtige, men vi må se dem i lyset af Guds rige. Det betyder, at vi må lave en ny og praktisk prioritetsordning for vores tilværelse. Når vi gennem Bibelen hører kaldet om at løfte andre op og vise dem omsorg, må vi også prioritere dette kald i vores ønske om at følge i Jesu fodspor. Ideelt set bør kaldet hjælpe os til at fokusere mindre på os selv og mere på andre.

Denne nye måde at prioritere på ændrer også vores forhold til dem, der har magt over os og over de undertrykte. Selv om Bibelen opfordrer de kristne til at vise respekt for og adlyde myndighederne, så vidt det er muligt (se fx Rom 13,1-7), når vi også til et punkt, hvor vi er nødt til at følge Peters ord: "Man bør adlyde Gud mere end mennesker" (ApG 5,29). Jesus bringer balance mellem disse to principper i sit svar til dem, der forsøgte at fange ham med hensyn til dette spørgsmål: "Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!" (Matt 22,21).

De som har magt, hvad enten det er i et lands regering eller på anden måde, udøver og bevarer ofte deres magt gennem trusler eller tvang. Som vi har set i Jesu liv, kræver et trofast liv ikke altid og i alle situationer, at man er passiv i mødet med ondskab. Med hensyn til slaveri i Amerika skrev Ellen White fx: "Når menneskers love er i konflikt med Guds lov, skal vi adlyde den sidstnævnte, uanset hvilke konsekvenser det måtte få. Den lov i vores land, som kræver, at vi skal udlevere en slave til sin herre, skal vi ikke adlyde; og vi må udholde følgerne af at overtræde denne lov. Slaven er intet menneskes ejendom. Gud er hans rette herre, og et menneske har ingen ret til at overtage Guds skabning og gøre krav på vedkommende som sin egen" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 1.bind, s. 201-202).

Hvor går grænsen mellem ulydighed mod øvrigheden og forsvar af dem, som måske er ofre under en undertrykkende myndighed?

Til at tænke over

Medlidenhedstræthed

Mange af os ville gerne udrette mere for at gøre en forskel for mennesker i nød. En række holdninger og handlinger, der kan hjælpe os til en positivt respons på menneskers nød.

Medlidenhed: Første skridt på vejen til handling er at opdage andre menneskers smerte og føle med dem. Vi må opretholde vores følsomhed over for lidelse. I dag taler nogle om "medlidenhedstræthed". Vi hører om så meget ulykke, at mange af os bliver trætte af de mange gode formål, der kræver vores følelsesmæssige energi og økonomiske støtte. Jesus var meget opmærksom på ondskaben og smerten omkring ham; men han forblev medfølende. Det samme må vi.

Uddannelse: Mange situationer med uretfærdighed og fattigdom er komplicerede, og derfor er det vigtigt at lytte og lære, hvad vi kan gøre i disse situationer. Mange velmenende mennesker har forvoldt stor skade i andre menneskers liv i deres forsøg på at hjælpe. Det er ikke en undskyldning for ikke at gøre noget, men vi bør anstrenge os for at blive involveret på måder, der er oplyste og gennemtænkte.

Bøn: Når vi bliver opmærksomme på et problem, ønsker vi ofte at foretage os noget praktisk. Men Bibelen minder os om, at bøn er praktisk. Ved at bede for både de mennesker, der lever i fattigdom og undertrykkelse, og for dem, der har magt over dem, kan vi gøre en forskel i deres liv (se 1 Tim 2,1-2). Vi skal også bede Gud om at vejledes os i, hvordan vi bedst kan yde mere hjælp (se Ordsp 2,6-8).

Forventninger: En vigtig side af arbejdet for at mildne andres lidelse er at have de rette forventninger, når man ser på de indviklede sociale, politiske og personlige forhold. Vi bør arbejde på at give mennesker valg og muligheder, som de ellers ikke ville have haft. Nogle gange vil vi blive skuffet over, hvordan mennesker vælger at bruge disse muligheder; men vi må respektere deres valg. Uanset hvilken måde vi forsøger at arbejde på for dem, der lider, må vores styrende princip være: "Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem" (Matt 7,12).

Læs Jak 1,5-8. Hvilken rolle bør bøn spille i kristnes gerninger? Hvad foreslår Jak 2,15-16, at vi kan gøre, for at vores bønner for andre bliver hørt?

Til at tænke over

Gavmildhed

"Gud elsker en glad giver" (2 Kor 9,7), og gavmildhed er en vigtig side af kristenlivet. Vi må tillade Bibelen at udfordre os i, hvordan vi giver og prioriterer økonomisk, men gavmildhed er mere end kun at smide penge hen til en eller anden sag, uanset hvor værdig den er.

Gavmildhed er en af de vigtigste holdninger i tilværelsen og en egenskab hos dem, "der frygter Herren", som det fremgår flere gange i Sl 112: "Lykkelig den, der låner gavmildt ud og sørger for sin ejendom på rette måde" (v. 5).

Hvad fortæller flg. tekster om gavmildhed mod mennesker i nød?

- 3 Mos 25,35-37
- 2 Kor 8,12-15
- 1 Tim 6,17-19
- Sl 119,36
- 1 Joh 3,16-18

Paulus henviser ofte i sine breve til Guds gavmildhed som en kilde til det kristne håb. Denne gavmildhed kom bedst til udtryk i, at Jesus gav sit liv for os. Hans død for os er også motivationen for, at vi lever et liv i gavmildhed: "Jeg beder om, at din delagtighed i troen må føre dig til indsigt i alt det gode, vi har fået i Kristus" (Filem 1,6).

Gavmildhed er en livsholdning, som er modig og omfattende. Meget i vores personlige liv, samfund og kultur opfordrer os til at fokusere på os selv og beholde mest muligt til os selv. Hvis vi skal være helt ærlige, så er det den automatiske indstilling for de fleste af os.

En ægte tro vil få os til at dø fra selvet og leve mere for andre. Vores tro hjælper os til at se verden og andre mennesker, som Gud ser dem, både i gode og i ødelagte liv. Den tilskynder os til at forsøge mest muligt at hjælpe dem, der har brug for det.

Gavmildhed som livsanskuelse bliver højt værdsat af velgørende organisationer og fundraisere. Denne form for gavmildhed er målbar og direkte praktisk. Men store gaver er ikke altid et tegn på gavmildhed (se Mark 12,41-44). Et gavmildt liv er større og mere værdifuldt end nogen donation. Vi har brug for at værdsætte og opelske en gavmild holdning i alt, hvad vi gør. Hos de fleste mennesker kommer gavmildhed ikke naturligt. Vi har brug for Guds nåde for at kunne være gavmilde, og det er nødvendigt at være bevidste og beslutsomme, da vi alle fristes af vores syndige og selviske menneskelige natur.

På hvilke andre måder, i tillæg til at give penge, bør vi udvise en gavmild holdning?

Til at tænke over

Fredsstiftere

Matt 5,9
Mark 13,7

**Howdan kan vi gøre det, Jesus her siger, i den verden, vi lever i?
Hvor stor succes kan vi forvente at opnå på dette område?**

Voldelige konflikter er en væsentlig årsag til lidelse. En del af omkostningerne ved krig er de direkte ofre og menneskers ødelagte tilværelse. Den opmærksomhed og de resurser, som bruges på det militære maskineri, ville gøre større gavn, hvis de blev brugt til at afbøde andre menneskelige behov og den fortsatte lidelse blandt veteraner og andre overlevende, selv blandt "sejrherrerne". Og så er der de mange mindre konflikter, der ødelægger utallige menneskers liv både i familien og samfundet. En passion for ret og retfærdighed kan derfor ikke ignorere den opgave at stifte fred.

Kernen i Jesu evangelium er, at Gud i sin nåde ønsker at stifte fred ved at forsoner syndige mennesker med deres skaber (se 2 Kor 5,18-21). Den forsoning, vi modtager, bliver mønsteret for, at vi skal være "ambassadører", så også andre får del i denne forsoning.

Es 52,7

Howdan skal vi også efterleve denne tekst?

Fredens evangelium bliver også vores motivation, opskrift og resurse til at arbejde for fred i vores voldsprægede verden. "Det hjerte, der i harmoni med Gud, får del i himlens fred og vil sprede dens velsigende indflydelse omkring sig. Fredens ånd vil lægge sig som dug på hjerter, der er trætte og besværede af jordisk strid" (Ellen White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, s. 28).

I sin bjergprædiken sagde Jesus: "Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn" (Matt 5,9). I sin udlægning gik han videre. Han stadfæstede buddet om ikke at begå drab, men sagde også, at vi ikke skulle blive vrede eller bære nag (se Matt 5,21-26), og vi skulle elske vores fjender og bede for dem, som forfølger os (se Matt 5,43-48). Det betyder, at vi aktivt skal gøre det, der er bedst for dem. Der findes mange inspirerende historier om mennesker, som har viet deres liv til at stifte fred i verdens urocentre, hvor de har bragt glimt af genforening og lægedom, idet de ofte har afbødet meget af den uret og lidelse, som disse konflikter medfører.

Til at
tænke over

**Howdan kan din lokale menighed på sit niveau fungere som
fredsstifter?**

En stemme for de tavse

Salomo skrev, at der er "en tid til at tie, en tid til at tale" (Præd 3,7). Han havde ret, og det er ikke let for nogen af os at finde den rette balance. Er det muligt, at vi som kirke har været for tavse, når det gælder at tale for de undertrykte og være en stemme for de tavse i forsøg på at overkomme det onde med det gode?

De kristne taler ofte om at være Jesu hænder og fødder i forbindelse med praktisk tjeneste for andre. Men i den profetiske rolle, som beskrives i Bibelen, er Guds første kald til mænd og kvinder at være hans røst og tale på Guds vegne, men også at tale på de menneskers vegne, som Gud ønsker at forsvare (se Sl 146,6-10).

Es 58,1-10

Hvad kan denne tekst sige os i dag? Vi lever jo i en helt anden tid og sammenhæng? Hvor meget er egentlig forandret fra Esajas' tid og til vores verden i dag?

Profeternes kald om retfærdighed var aldrig en vej til popularitet. Men disse profeter vovede at være en stemme for de tavse på deres tid og sted, på trods af modstand, ubehag og fare (se 1 Pet 3,17). De var motiveret af deres kald fra Gud, deres forståelse af Guds liden-skab for ret, deres sympati for fattiges og undertryktes kår og deres ønske om det bedste for samfundet.

Baseret på vores forståelse af evangeliet og kaldet om at vise verden, hvordan Jesus er, har syvendedagsadventisterne også meget godt at tilbyde i forbindelse med, hvordan vi kan modarbejde det onde i verden.

Som for eksempel: "Syvendedags adventister tror, at det er en vigtig del af den kristnes sociale ansvar aktivt at kæmpe for at reducere fattigdom og den uretfærdighed, som er forbundet med den. Bibelen åbenbarer tydeligt, at Gud har en særlig omsorg for de fattige, og den gør det klart, hvorledes Gud forventer, at hans efterfølgere bør hjælpe mennesker, der ikke er i stand til at klare sig selv. Alle mennesker er skabt i Guds billede og modtagere af Guds velsignelse (Luk 6,20). Ved at arbejde for de fattige følger vi Jesu eksempel og undervisning (Matt 25,35-36). Som et fællesskab ledet af Guds Ånd forsvare Syvendedagsadventister retfærdighed for de fattige, fører 'ordet for de stumme' og taler 'deres sag, når de er ved at bukke under' (Ordsp 31,8), imod de mennesker, der berøver de 'hjælpeløse deres ret' (Es 10,2). Vi deltager i Guds arbejde for at 'skaffe de fattige ret' (Sl 140,13)" (*Seventh-day Adventist Official Statement om Global Poverty*, 24. juni 2010).

Til videre studium

· Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, "En højere erfaring", s. 325-333.

"Man kan gennemsøge himmel og jord; men man vil ikke finde nogen større sandhed åbenbaret end den, som udtrykkes gennem gerninger mod dem, der har brug for vores medlidenhed og støtte. Dette er sandheden, som den er i Jesus. Når de, som bekender Kristi navn, når så langt, at de efterlever principperne i den gyldne regel, vil den samme kraft ledsage evangeliet som på apostlenes tid" (Ellen White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, s. 137).

"Den bedste gave, vores himmelske far kan give, er den største kærlighed til Gud og uselvisk kærlighed til hinanden. Denne kærlighed er ikke en impuls, men et guddommeligt princip, en vedvarende kraft. Det uomvendte hjerte kan ikke skabe den eller være ophav til den. Den findes kun i det hjerte, hvor Jesus hersker ... Når der hænges om en sådan kærlighed, vil den forsøde livet og have en forædlende indflydelse på alle, den kommer i kontakt med" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 551).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Evangeliet bliver ved med at være mønsteret og motivationen for at hjælpe andre. Kan du/I nævne specifikke områder, hvor du/I er blevet inspireret af evangeliet til at hjælpe?**
- 2. At hæve røsten for de stumme, at være med til at stifte fred og lignende aktiviteter, kan medføre, at vi inddrages i offentlige og politiske kredse. Syvende Dags Adventistkirken har været forkæmper for adskillelse af kirke og stat. Hvad er forskellen på upassende politisk engagement og at hæve røsten og offentligt arbejde for at skabe fred?**
- 3. Nævn et skridt eller handling, som vi har drøftet i denne uges studium, som du kunne foretage dig i dit liv og dit lokalområde?**
- 4. Hvilket emne mht. ondskab og undertrykkelse i dit lokalområde eller i hele verden har du besluttet dig for at bede om?**

Resumé

Når vi bliver Jesu efterfølgere, forandres livet på mange måder. Det vil bl.a. føre til en iver for aktivt at tage del i Guds omsorg for de fattige og nedtrykte. Det er aldrig en let opgave og sjældent populært; men Gud vil forandre vores prioriteter, og han vil motivere os til aktivt at gøre noget for at læge den smerte, vi ser i verden omkring os.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- **Kan du finde bibelske eksempler på mennesker der var gode til at stifte fred?**
- **Eller kan du finde det modsatte, altså mennesker, der skabte yderligere strid og problemer?**
- **Udled fra disse personer nogle af de typiske karaktertræk for fredsstiftere!**

Uddybende spørgsmål

- Prøv sammen at lave en kort karakteristik af en typisk fredsstifter.
 - Hvad er fx tre eller fire karaktertræk ved et menneske, der er god til at få andre til at komme overens?
 - Eller hjælp med karakteristikken ved at beskrive det modsatte. Hvordan er det menneske, som ingen kan arbejde sammen med?
- Tænk over den officielle udtalelse om fattigdom, som vi finder i torsdagsafsnittet?
 - Synes du, at vi efterlever vores egen officielle udtalelse?

Klassens aktiviteter

- Prøv ved hjælp af cd med Ellen Whites skrifter at finde nogle af hendes udtalelser om fattigdom og hjælp til mennesker i nød.
- Hun skrev i en anden tid og et andet samfund end dagens danske, men bragte også principper og råd på bane, som er nyttige for menigheden i dag.
- Drøft, hvad vi fx kan lære af hendes råd på dette punkt.

Personligt kristenliv

- Er du en god fredsstifter? Hvad kan du gøre for at forbedre dine evner til at stifte fred?

Baggrund

- Ugens lektie citerer fra en af Syvende Dags Adventistkirkens officielle udtalelser – de såkaldte "statements". Man kan finde alle kirkens "statements" på den officielle hjemmeside for Generalkonferensen – adventist.org under "Information". De er inddelt i tre grupper, statements/udtalelser, guidelines/rettesnore og andre dokumenter.

